

Filia w Raszowej

4.04.2018- lekcja biblioteczna „Zwyczaj i tradycje wielkanocne”

Na spotkaniu z uczniami grupy młodszej autorka wyjaśniła znaczenie „Wielkich Dni”;

Wielką Środę nazywano kiedyś „Środą Żurową” bo tego dnia należało się pozbyć wszelkich „żurów” czyli brudów. Wśród zwyczajów było też palenie „skrobaczek” czyli miotel

wykonanych z gałązek. Skrobaczki moczono w smole i zapalano na znak oczyszczania z wszelkiego zła, które musi zginąć.

Dawniej w Wielki Czwartek dzieci myły ojcu nogi ze względu na szacunek do niego i na

dnie miski znajdowały monety. Wieczorem przygotowywano na Wielki Piątek krzyżyki, które

wczesnym rankiem przenoszono na pola aby zapewnić dobry urodzaj i chronić przed burzą i piorunami.

Wielki Piątek to palenie Judasza-kukła zrobiona ze słomy a potem wrzucona w ogień a wieczorem to było bez dzwonów tylko słyszeć było „klekotki”.

Wielka Sobota to święcenie ognia po to aby ogień nie przeniósł się na domostwa.

Wielkanoc to ważne święto w religii chrześcijańskiej obchodzone na pamiątkę

Zmartwychstania Jezusa. Symbolem odradzającego się życia jest bardzo ważne jajko, które

kiedyś barwiono naturalnie w łupinach cebuli lub ziarnkach pszenicy lub żyta.

Na Śląsku ważne jest zachowanie tradycji i zwyczajów śląskich.

